

Entreprenad.

Till den minstbjudande upplåtes härmed uppförandet af de för Norrköping—Söderköping—Vikbolandets jernväg erforderliga sextiosju stycken dels större och dels mindre hus, hvarvid särskildt anbud bör afgifvas å stationshuset i Norrköping, som skall byggas af tegel, och särskildt anbud å samtliga eller en del af öfriga husen, som alla skola byggas af trä.

Ritningar och beskrifning finnas tillgängliga å mekaniska verkstaden Vulcans kontor, Norrköping, der äfven upplysningar i öfrigt meddelas.

Spekulanter torde senast den 15 Januari 1893 afgifva skriftliga, förseglade anbud till styrelsen för Norrköping—Söderköping—Vikbolandets jernvägsaktiebolag under adr. Norrköping.

Norrköping den 7 December 1892.

Styrelsen.

0000

Vår jernväg. Civilingenjören frih. Knut Fägerskiöld, som skall bygga vår jernväg, hitkom i går tillika med en ingenjör Hult samt två yngre biträden. Antagligen är det meningen att nu företaga den s. k. renstakningen, ty de medförde landtmäterikedjor m. fl. dylika instrument.

Broarbetet vid Dockan kommer i vinter att företagas. Landfästen och mellanstöd skola byggas. Härtill äro några vid dylikt arbete vanda karlar redan antagna. Något annat arbete med banan kommer ej förr än längre fram att börjas.

En jernvägsbyrå öppnas i Norrköping efter nyåret. När arbetet i mera omfattande grad kommer att bedrivas tillkännagifves i ortens tidningar.

Vår jernväg. Ett arbetslag stenarbetare från Norrköping har hitkommit för att nu ta i håll med stensprängning i och för landfästena för den bro som skall leda öfver Göta kanal.

ha visat sig i sta'n. Jag tror var en del i kvartett. Derom ha damerna mycket talat. Ty jernvägsingenjörer äro alltid stilig karlar, fast de begagna långstöflar. Men se, dessa kläda en ingenjör.

Jag inskrifver denna »händelse» i min krönika af den orsak att dessa herrar äro det första *levvande* beviset på att vi verkligen få jernväg. Och så rasande länge till lär det väl ej dröja förr än vi få höra sprängskott i berget. Ty kanalbron skall blifva vinterarbetet, och först då våren nalikas skall »gurklisten» anläggas.

* * *

Och på tal om denna fråga framträder alltid stadens stationshus för min fantasi. Jag ser den vackra byggnaden i stilig villastil, lätt och smidig i sina former — jag ser den alltid som en prydnad för vår stad.

Jag ser vårt spruthus undanlyftadt, jag ser de gamla gästgifvarestallen och andra vanprydande skjul vid nämnda plats bortröjda.

Just *der*, strax vid slusstation och hotell, *der* ser jag jernvägens stationshus med flagga på stång presentera sig i den fördelaktigaste dager. Och då tåget rullar in på station, är ock den resande midt inne i staden. Han är vid slusstation, han är vid hotellet, hvilket allt han skall prisa och säga: det kunde jag väl aldrig tro att stadsfullmäktige i Söderköping voro så kloka karlar att de lät bygga sitt stationshus på bästa plats.

I förtroende ska' jag säga läsaren mina enskilda tankar härom: *jag tror inte på't.*

Ty alltid hittar man något »talande» skäl som placerar vårt stationshus på lägländt åkertäppa bak' några gamla spanmälsmagasin — dit vi få lunka i lervälling.